

Obsah

I

Vzpomínat bolí

- Co žena navaří, to se sní, co přepere, to se zašpiní / 11
Předtím bylo mé vzpomínání jako listování v herbáři / 17
Na Den matek roku tisíc devět set třicet tři mě štípla vosa / 19

II

Zlobit se jeden musí umět

- Monsignore měl precizní práci rád / 29
Kde to u mě s láskou k vlasti začalo, nepochopí nikdo / 36
Monsignore byl u toho / 42
Matka se už kdysi rozhodla, že mě dá do ústavu nebo do školy
pro úchylné / 46
Máš opravdu hezké písmo, pochválil mě Monsignore / 51
Po intervenci svatého otce Benedikta XV. posloucháme
o mírové zprostředkovatelské misi prezidenta Wilsona / 54
Z paní lékárníkové se stala slovenská katolička / 60
Křest paní lékárníkové jsme u Balákových oslavili v neděli / 65
Verjen mega z Isten / 69
Měla jsem ráda naše botanické výlety / 75
Po blamáži na náměstí / 80
Smála se mi i Alice, ale to jenom proto, že se smály sestry / 88
Po štúrovských slavnostech se zlost na otce vrátila / 90
Nezpochybnitelný způsob, jak podezření udělat pošetilým / 95
Často to bývá tak, že nejen lidé, ale ani národy se neumějí
chovat dospěle / 100

III

Bude válka? Bude!

Než jsme se dožili nudného třicátého osmého, bylo třeba přežít
třicátý sedmý / **110**

S panem lékárníkem jsme trávily spoustu času / **116**

Moje práce pro Monsignora byla vznešeným posláním
a službou vlasti / **120**

Zoufalé léto nakonec zachránilo koupaliště Zelená žába / **126**

Jedeme na koupaliště / **133**

Zachovala jsem se nečestně, Pane Bože, nezapomeň / **138**

My Židé větší peněžní obnos vlastnit nemůžeme / **142**

IV

Ať je mezi námi jasno

Lásku k vlasti si nepředstavuji tak, že o tom pohovořím do
rozhlasu / **149**

Smály se i Sidonie, Matilda a Alice, škoda jen, že naposledy / **154**

Je snadné se spolčovat, když někdo ukáže na nepřítel / **158**

Monsignore se po dlouhé době objevil ve městě / **163**

Prohlašovali o nás, že jsme maďaróni, povstalci, buřiči, všiváci,
žebráci / **167**

Nebylo nutné udělat cokoli, jenom s ním jet do Tater / **172**

Slovenský národ je národ mírumilovný / **178**

Posadila mě k oknu a přikázala mi sepnout si vlasy a rozepnout
šaty / **185**

V

Opilí číslý

- Otázka židovská bude na Slovensku řešena spravedlivě / 193
Ty dny jsem byla šťastná / 199
Předkové Adolfa Šmúlese byli Izraelité / 204
Mou dobrou náladu nezkazil Herodes Jankech / 208
Sidonii, Matildu a Alici je třeba dát pokřtít / 211
A rosseb egyen meg / 218
Radostně pracovat! / 223
V neděli došlo u Balákových k hádce / 229
Msgr. Dr. Jozef Tiso byl slovenským prezidentem od pondělka
do pátku / 232
Uprostřed války a obtížné světové situace / 235

VI

City stranou

- Zavazadla jednoho Žida nesmí přesáhnout 50 kg / 242
Alice, Matilda ani Sidonie už tady nejsou / 250
Co žena řekne, tomu naslouchá pouze vítr / 258
Pan lékárník bude vědět, co se to v našem městě stalo / 262
Nechtěla jsem, aby si mě bral ze soucitu / 268
Herbář volá / 279
Kdybys věděla, jak tvoji matku nenávidím / 284
Adolf přišel domů pozdě / 292
Dobropán je letošní vládnoucí planetou / 297
Náš stát nabývá nových obrysů / 303
Stěhovat se chce! Už ví i kam! / 309
Podle staré keltské víry / 321
Můj nahý obrázek visel u doktora Becka / 328
Nevím, jestli náš pan farář umí konat zázraky / 331
Pochválen buď Pán Ježíš Kristus / 337

VII

Přikrčit se

Otec se ozval / **348**

Někdy nešiju ani nečtu noviny / **354**

Stála jsem uprostřed kostela a zuřivě nadávala / **359**

Banská Štiavnica, 23. srpna 1944 / **364**

Do ústavu v Nové Bošáci mě měl odvézt četník / **371**

Jenom jedna část mé povahy je mírná, pracovitá a statečná / **375**

Většina příběhů mojí doby oněměla / **378**

VIII

Fakta

První deportace židů a Židů ze Slovenska / **387**

Kancelář prezidenta Jozefa Tisa udělila 577 výjimek / **390**

Poděkování autora / **392**